

Klosterkirkens Kor lejrer jubilæum med koncert og siger samtidig farvel til sin leder i 25 år, Søren Hedegaard Sørensen

Tekst:

Marianne Lindsmann

Søndag aften kl. 20 fejrer Klosterkirkens Kor sit 25 års jubilæum med sin koncert nr. 270. På programmet til koncerten i Horsens Klosterkirke står Beethovens store C-dur Messe. Dirigent er korets leder siden starten i 1965, Søren Hedegaard Sørensen.

Koncerten bliver samtidig et - i hvert fald foreløbigt farvel - til Søren Hedegaard, der har ønsket en pause og derfor har fået to års orlov fra korarbejdet.

Han fortsætter dog som kirkens organist og koncertarrangør. Han skal også lede koret på en sommerrejse til Østrig og Ungarn.

Blandt de mange store kor- og orkesterværker, der er blevet opført i løbet af de 25 år, er værker som Händels »Messias«, Bachs »Johannespassion« og Mozarts »Requiem«, og koret har været på koncertrejser til Østrig, England, Tyskland, Holland, hele Norden samt Japan.

Kor med vokseværk

Da koret startede i 1965 havde det kun 12 medlemmer, men medlemstilgangen blev hurtigt så stor, at man i 1975 besluttede at lave to kor - et a capella kor på ca. 35 medlemmer og et oratoriekor på ca. 80 medlemmer.

Siden 1969 har der desuden været knyttet et professionelt kammerorkester bestående af musikere fra Odense Symfoniorkester til Horsens Klosterkirke.

- Han kan det hele

Gennem årenes løb har mere end 300 unge været medlem af Klosterkirkens Kor. Enkelte helt fra starten, mange over en lang årrække.

Kirsten Elke, Grethe Mosegaard og Tom Grundahl er blandt dem, der har hængt ved år efter år.

Deres begrundelse for, at medlemmer af Klosterkirkens Kor orker at bruge fritimer hjemme og fredag efter fredag på øveaftener i koret, og for at de vælger at bruge både sparepenge, fridage og ferier på koncertrejser med koret, lyder sådan her:

- Sammenhold, venskab, sjove oplevelser, spændende rejser, sang- og musikglæde. Alt sammen med organist og korleder Søren Hedegaard Sørensen som det inspirerende og mildt diktatoriske samlenede midtpunkt.

- Søren Hedegaard har tit

prøvet at få nogle af os »gamle« til at holde op for at give nye unge stemmer en chance i koret, men vi er simpelthen ikke til at slippe af med, siger de tre.

- Smittende

begejstring

Kirsten Elke startede i koret i 1965 som ung gymnasieelev. I dag er hun lærer, arbejder i Vejle og bor i Lindved. Alligevel tager hun gerne turen til Horsens hver fredag. Det samme gør bogtrykker Grethe Mosegaard, der også har været med siden 1965 og lærer Tom Grundahl, som først kom med i 1966. De bor begge i Horsens.

- De fleste hænger ved - også selv om de flytter til andre egne af landet. Oratoriekoret mødes kun en gang om måneden, og så kan dem fra Køben

havn jo benytte lejligheden til at besøge familien i Horsens. A capella-koret Øver en gang om ugen, men også her er der medlemmer, som kører langt for at være med.

- Jeg har aldrig været ked af at skulle af sted, men har glædet mig hver eneste gang, siger Kirsten Elke.

- Skulle der være en aften, man er uoplagt, forsvinder det omgående, når man står i koret. Så smittes man omgående af Søren Hedegaards begejstring, siger Tom Grundahl.

- Musikken er kommet til at fylde en stor plads i mit liv. Vi har et utroligt godt kammeratskab, og nogle fantastiske oplevelser, når vi er på koncertrejser, og så er der jo selve musikken og korsangen. Jeg har faktisk ikke engang tid til at se tv. Om aftenen er der altid noget godt at lytte til i

radioens program 2, siger Grethe Mosegaard.

Festskrift

Æren for såvel oplevelser som musik- og sangglæde giver de tre garvede kordeltagere deres leder Søren Hedegaard. Ikke bare i tale, men også på skrift.

Sammen har Kirsten Elke, Grethe Mosegaard og Tom Grundahl stået for redigeringen af det festskrift, koret har udgivet i anledning af 25 års jubilæet. Heri fortæller de sammen med gamle og nuværende sangere og folk med tilknytning til koret om deres oplevelser med Klosterkirkens Kor, om dets historie og sidst - men ikke mindst - om 25 år med Søren Hedegaard Sørensen.

Søren Hedegaard Sørensen start som organist i Horsens i 1964 var ellers ikke alt

for vellykket, og dengang ville i hvert fald daværende kirketjener ved Klosterkirken, Gunner Dencker, have forsvoret, at der kunne komme noget godt ud af nyansættelsen. Den nye organist var ganske enkelt en skuffelse får såvel kirketjeneren som medlemmerne af det gamle kirkekor, der havde måttet tage afsked med en meget afholdt organist, som trofast havde spillet i kirken gennem 18-20 år.

- En grøn splejs

- Han var en lille splejs, en grøn dreng at se på, og med sig havde han en lille genert, kejtet og rødmende kone. De blev ikke nogen succes hos os gamle. Det blev ikke bedre i den nærmeste tid. Det viste sig, at drengen havde moderne ideer. Der skulle nu være ungt kor i kirken, og det skulle helst gå

stærkt. Kunne de gamle synge med, nå ja, så kunne de hænge på, hvis ikke, så måtte de forsvinde - færdig med dem. Det var en tragedie.

- Kunne han så da spille - knægten - men vi syntes ikke, han nåede den gamle organist til knæene. Det blev en ubehagelig tid, skriver Gunner Dencker i festskriftet.

Altid i gang

Konsekvensen blev, at de gamle sangere forsvandt, og at et nyt kor begyndte at synge i kirken fra februar 1965. Med tiden viste det sig, at »drenge« alligevel kunne spille og efterhånden lærte Gunner Dencker at sætte pris på såvel den grønne organist som hans generte kone. Det samme gjorde mange, mange andre, og i dag er Søren Hedegaard en af byens kendteste og populæreste skikkelser-ikke

Klosterkirkens oratoriekor fejrer søndag Klosterkirkens Kors 25 års jubilæum med en koncert i Klosterkirken. På programmet står Beethovens store C-dur Messe. Koncerten bliver samtidig et farvel til korets stifter og leder gennem 25 år, Søren Hedegaard Sørensen, der har ønsket at holde en pause og derfor har fået to års orlov fra korarbejdet.

resultatet skal blive ordentligt. Det er hans fortolkning, vi skal udtrykke. Hvis hver enkelt synger sin personlige fortolkning af et værk, bliver det noget miskmask, er Kirsten Elke, Tom Grundahl og Grethe Mosegaard enige om.

- Og så er han fantastisk god til at udtrykke, hvad det er, han vil have frem. Derfor er mine noder overmalet med sære tegn og figurer. Et lille lys det sted, hvor vi skal synge med julelys i øjnene. En mand på en vippe, hvor det skal lyde, som om vi kaster os ned i vandet, osv., osv., siger Kirsten Elke.

- Skal gøre noget de slet ikke kan

Selv siger Søren Hedegaard, at arbejdet med et amatørkor går ud på at få sangerne til at yde noget, de i virkeligheden slet ikke kan.

- Målet er at få alle til at tænke og føle ens, når de synger. Koret har ikke de professionelle sangeres tekniske kunnen. Men en gang hvert tiende år lykkes det at få koret til at glemme, at de ikke kan. I stedet henter de noget helt specielt, noget følelsesmæssigt, en kraft inde i sig selv, som de professionelle ofte glemmer for deres tekniske præstationer, og sådan et øjeblik gør det alt sliddet værd. Så er det, som om kor og publikum smelter sammen og får fælles rytme, som fylder både rum og mennesker helt ud, siger Søren Hedegaard.

- Ikke det samme

uden Hedegaard

- Søren Hedegaard har altid været den udfarende kraft, og det kan ikke have været lutter lagkage at bruge så megen fritid og så mange kræfter på koret. Vi er jo ikke altid mødt lige velforberedte op, men han har skullet gejle sig op til at yde sit bedste hver eneste gang, så jeg kan godt forstå, hvis han er træt og trænger til en pause, siger Tom Grundahl.

- Min første reaktion var, at så holder jeg også, siger Kirsten Elke.

- Men man vænner sig til tanken. Det bliver aldrig det samme uden Søren Hedegaard. Men jeg har besluttet at give den nye leder, Helle Høyer fra Århus og koret en chance til. Det bliver anderledes fremover, men derfor kan det godt blive lige så spændende at være med, siger Kirsten Elke.

- Og måske vender Søren Hedegaard tilbage igen, når han har holdt en pause et par år, siger Tom Grundahl, Grethe Mosegaard og Kirsten Elke.

bare for sit utrættelige arbejde i Klosterkirkens kor, men også for sine kirkekoncerter, for sin indsats i forbindelse med opsætningen af friluftsskuespillet »Billedhuggerens datter«, som drivkraft bag de senere års amatørtræf og senest som deltager i arbejdet omkring skabelsen af en økologisk park i Torsted Vest projektet. Altid fuld af ideer. Altid på vej mod nye opgaver.

Koret er et instrument

- Søren Hedegaard har altid været krumtappen i korets arbejde. Hans arbejdsmetode er diktatorisk. Det er der nogen, der ikke kan forstå, at man kan finde sig i.

- Han har rent ud sagt, at koret er et instrument, som han spiller på. Og sådan må det nødvendigvis være, hvis